

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 2. De obligationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61816)

uatis perfectè completum nulli professio permittitur. Citiùs facta pro nullâ accipitur. Unde consequitur, si anno ætatis duodecimo ingrediens puella sponsum habet, is expectare quatuor annos debet, donec peracta professio sit. *Declar. Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Sanchez de Matrimon. l. 2. Disp. 24. n. 8. Henric. l. 12. c. 5. n. 8.* Si autem aliqua probationem in fine anni decimi tertii finivit, statutum aliquod particulare obstat, tacitè professa censebitur usque ad finem anni decimi sexti. *Zerola part. 2. v. Moniales n. 9. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 11. n. 4. & seq. Navar. Conf. 20. de Regular. ubi etiam nonnulla de Velo duplici, professionis, & consecrationis explicat. V. Roder. Tom. 1. q. 65. art. 1. Grass. part. 2. l. 2. c. 15. num. 34.*

VI. Ut illius, quæ factura est professionem, constans & libera voluntas exploretur per Episcopum, Abbatissâ vel Præfecta Monasterii illum uno mense ante diem professionis constitutum certiorum facere debet. Si neglexerit, Decreto Conc. Tridentini, ab officio suspensa manebit, quamdiu Episcopo placuerit. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Tolerus l. 1. c. 49. num. 6.*

VII. Ex indulto Pii V. Moniales Novitiæ, quæ legitimam ætatem habent ad solenniter profitendum, in articulo mortis constitutæ, ad maiorem animi consolationem & quietem, etiam nondum expleto probationis anno professionem edere possunt; quæ professio tamen nulli præjudicet, qui habet jus ab intestato succedendi, ut supra diximus *Tit. 15. §. 3. n. 3. Roder. Tom. 111. q. 15. art. 6.*

VIII. Sumptus faciendi à Monialibus sive in primâ receptione, sive in secunda

professione, ut modus servetur, ab Ordinario determinandi sunt; cujus erit habita ratio temporis, personarum, necessitatis, & honestatis ex bono & æquo arbitrari. *Conc. Trid. Declar. Sess. 25. c. 17. ci. fin. Zerola part. 1. v. Moniales. n. 15.*

§ II.

De obligationibus quibusdam.

I. **M**onialis confiteri quolibet mense semel debet, primo scilicet cujuslibet mensis die & Sacrosanctam Eucharistiam sumere. *Clem. 1. §. Sanè. de statu Mon.* At qua obligatione? Eadem, qua fideles semel quolibet anno *Glossa dicit in v. Mensibus.* Quid si venialibus tantum onerata conscientiam habeat? Non teneri ex *Silv. Navarro, & Grass. censes Bartholom. à S. Faustino in thesau. Religiosor. l. 6. q. 185.* Nam clementina citata nullatenus communem Canonem utriusque sexus de pœn. & remiss. mutat, sed tempus abbreviat, ut quomodo omnes fideles singulis annis tenentur confiteri, si habeant peccata mortalia, ita Monachi & Moniales teneantur singulis mensibus. De communione in sequ. Q. idem Auctor quærit, an si extra Monasterium commorentur, eam quoque teneantur sumere? & resolvit negativè, eò quòd *in di. Clementinâ* dicatur, *In Monasteriis percipiant.* Verum probabilius censeo teneri, modò occasio non desit. Neque allegata verba exclusiva sunt, sed id, quod magis usitatum est indicant. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 10. Azor. Tom. 1. l. 12. c. 19. q. 17. Zerola v. Moniales.* Episcopus etiam non subjectis sibi Monialem Confessarium extra-

extraordinarium, ex alia Religione vel
sæcularem Sacerdotem dare potest. *Em.
Sa. V. Episcopus nu. 33. Declar. Card. Con.
Tr. l. cit.*

II. Communi mensa, culina, & dor-
mitorio utendum Monialibus est. Prop-
ria receptacula, & privata domicilia non
permittuntur: neq; ut in eodem choro, seu
Odæo cum Canonicis vel Monachis psal-
lant. *c. Perniciosam. 18. p. 2.*

III. Proprium habere nefas. Vbi penu-
ria urget, artificio, & propriis manibus vi-
ctum quætere licet, & vendere labores
manuum suarum, modò cænobii clausu-
ra non violetur. *Conc. Trident. Sess. 25. c. 3.*
Possunt etiam cum licentia Superiorum
habere redditus annuos, & vitalitios, qui-
bus procurent res sibi necessarias ad vi-
ctum, vestitum, libros, supellectilem,
dummodò paratæ sint ad libitum Supe-
rioris dimittere. *Barb. in Collectan. Con-
cil. Trident. pag. 375. Antonin. Par. 3. tit. 16.
c. 1. §. II.*

IV. Res etiam parvi momenti sibi do-
natas, aut aliunde acquisitas, quasi pro-
prias retinere non possunt, sed Superiori
relinquendæ sunt. Hic vicissim, quæcunque
necessaria sunt exhibere debet. *Declar.
Card. Conc. Trid. Sess. 25. c. 2. Hinc pertinent.
qua Fufius diximus Tit. 15. §. 5.*

V. In Sacramento Baptismi & Confir-
mationis commatres esse non possunt. *c.
Pervenit. 12. q. 2. nec tangere Sacra Vasa,
vel incensum deferre. c. Sacratas D. 23.
ubi consuetudo contraria pestis appel-
latur.*

VI. Monialis Sola cum Solo non lo-
quetur, sed comitata duabus, vel tribus so-
roribus. *c. In decima 18. Q. 1. ubi Conci-
lium Hispalense præcipit, ut ex Monachis,*

qui Monialium claustris præsent, ne qui-
dem cum Abbatissa frequenter loquatur,
& sub testimonio duarum, vel trium so-
rorum, ita ut rara sit accessio, & brevis
omnino locutio. Quam præceptionem
multò saluberrimam etiam qui non ser-
vant, commendant. *Antonin. Par. 3. tit.
16. c. 1. Busæ. de Stat. V. Virginitas n. 5.*

VII. Si quæ contra professionem suam
malè persuasa virum admiserit, corrupta-
que fuerit, in districtius monasterium
transferenda est, ubi orationibus, & ieiu-
niis vacet, itaque pœnitendo proficiat, ut
metuendum cæteris arctioris disciplinæ
præster exemplum. *c. Si qua 28. Q. 1. sus-
pecta de actu & tactu impudico, comper-
taque utrumque sexum habere, quamvis
debilior sit virilis, monasterio eici debet.
Barb. in Votis decisivis. l. 3. Voto 100. De
pœna corruptoris agens Bern. Diaz in
Pract. Crim. c. 33. si clericus est, deponen-
dum esse tradit, & monasterio includen-
dum per textum in c. Si qua. 27. q. 1. & c. si
quis de Vi. & honest. cleric. Laicus autem
in foro ecclesiastico excommunicatus est:
in sæculari mortis supplicio dignus habe-
tur, privatis Constitutionibus Italiæ, ut
Hippol. refert in l. Vn. num. 4. & seq. de
raptu Virg. Iul. Clarus in Pract. crim. §. for-
nicatio V. Cum Moniali Ign. Lopez in
Pract. Crim. c. 85.*

VIII. Quod obedientiam attinet, ea-
dem cum Fratibus Religiosis sub quorū
Regula vivunt, lege tenentur: Matri seu
Abbatissæ in iis, quæ ipsa ut Magistra, seu
Gubernatrix præcipere potest. Prælati
similiter iuxta uniuscuiusque Ordinis mo-
dum, ac consuetudinem. Huc igitur re-
ferenda, quæ Tit. 17. §. 7. de obedientia Re-
ligiosa diximus.

IX. Quia

IX. Quia privilegium Canonis. *Si quis suadente* 17 g. 4. ad Sanctimoniales extenditur, ut pater ex *Ti. 1. §. 4.* si monialis monialem, vel conversam percusserit, excommunicationem latæ sententiæ incurrit: à quâ tamen absolvi potest ab Episcopo, in cuius Diœcesi Monasterium situm est. *c. de Monialibus de sent. excomm. Silv. V. absolutio num. 4. Cockier de Jurisf. ordin. part. 2. quest. 45. Lancell. l. 4. Instit. tit. 13. Barb. de potest. Episc. part. 3. Allegat. 105. num. 52. & in c. cit. si quis suadente. Reginald. in Append. libri primi Sect. 2. num. 246.* ubi omnibus mulieribus propter Clerici percussorem excommunicatis indultum esse demonstrat, ut adire Sedem Apostolicam pro absolutione non teneantur. *c. Mulieres. c. ea nascitur. &c. quamvis de sent. excommunic. Nam sine periculo mulier non facillè itineratur.*

§. III.

De Clausurâ Monialium.

I. **C**lausura est spatium Monasterii janua clausum, intra quod se continere debent, & à quo sine violatione præcepti, vel etiam Voti Moniales egredi non possunt. Termini autem seu limites clausuræ complectuntur omnia Monasterii loca, quæ janua clausa continentur & quo sæculares non admittuntur. Atque hæc clausura per se loquendo perpetua est, nec egredi licet sub poena excommunicationis cuiquam Moniali professæ etiam ad breve tempus nisi impetrata ab Ordinario ob legitimam causam licentia. *c. Periculoso de statu Regular. in 6. Conc. Trid. Sess. 25. c. 5. Zerola part. 1. V.*

Monialis num. 1. 6. Navar. c. 27. num. 150. Et licentia ut legitima censeatur, tres conditiones exigit 1. aut in eum finem specialiter dirigatur. 2. ut scripto detur. 3. ut causa gravis, & evidens sit.

II. Causæ graves & legitimæ in *Motu proprio Pii V.* qui incipit *Decori*, tres numerantur 1. est magnum incendium. 2. Infirmas lepræ 3. Epidimia, id est, morbus contagiosus, qui inficere alios potest. Sunt nihilominus aliæ causæ, propter quas facultas exeundi claustrum Monialibus concedi potest. Nam 1. belli tempore possunt sese in tutum recipere. 2. ad fundandum novum Monasterium, vel reformandum antiquum emitti possunt. 3. Abbatissa vel Priorissa, quæ juramentum fidelitatis præstare tenetur domino feudi, si non liceat per Procuratorem ad præstandum egredi permittitur ea lege, ut cum honesto comitatu vadat, & continuo redeat. Denique sufficit quælibet rationabilis ab Episcopo iudicata. *Concil. Trid. loc. cit. Navar. Comment. 4. de Regular. num. 48. Bonac. Tom. 1. pag. 598 & seq. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 9. Piafec. part. 2. c. 3. p. 233.*

III. Absque causa egredientes, licentiam dantes, vel auxilium præbentes excommunicationem incurunt, Summo Pontifici reservatam. *Pius V. Motu proprio contra jus commune apud Silv. Religio VIII. ci. fin.* Imò privationem officiorum ac beneficiorum. *Excipe necessitatem inevitabilem, cui nulla lex imperat. Monendus autem post factum superior est. Suar. l. cit. c. 8. num. 10. Roderic. Tom. 1. quest. 49. art. 2. Silv. V. Religio §. 6. num. 16. Filliuc. tract. 5. c. 8. n. 194.*

IV. Incorrigibilis aliqua ut videatur, eji non potest ex Monasterio, sed vel

K k

inibi